Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (sedmého senátu)

18. prosince 2025 *

„Řízení o předběžné otázce – Průmyslová politika – Postup při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti – Směrnice (EU) 2015/1535 – Pojem ‚technický předpis‘ – Vnitrostátní právní úprava ukládající povinnost poskytnout zdrojový kód softwaru registrovaného v databázi daňové správy subjektu pro posuzování shody daňových technických požadavků – Článek 34 SFEU – Opatření s účinkem rovnocenným množstevnímu omezení dovozu – Zásada proporcionality“

Ve věci C-353/24,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná na základě článku 267 SFEU rozhodnutím administratīvā rajona tiesa, Rīgas tiesu nams (okresní správní soud v Rize, Lotyšsko) ze dne 13. května 2024, došlým Soudnímu dvoru dne 15. května 2024, v řízení

SIA „EUROPARK LATVIA“,

SKIDATA GmbH

proti

Valsts ieņēmumu dienests,

za účasti:

SIA „19 points“,

SIA „Ernst & Young Baltic“,

SOUDNÍ DVŮR (sedmý senát),

ve složení: F. Schalin, předseda senátu, M. Gavalec (zpravodaj) a Z. Csehi, soudci,

generální advokátka: J. Kokott,

za soudní kancelář: A. Calot Escobar, vedoucí,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

* Jednací jazyk: lotyština.

s ohledem na vyjádření, která předložili:

– za SIA „EUROPARK LATVIA“: S. Petrovičs, advokāts,

– za SKIDATA GmbH: R. Gasūns, jurists,

– za lotyšskou vládu: J. Davidoviča a K. Pommere, jako zmocněnkyně,

– za českou vládu: A. Edelmannová, M. Smolek a J. Vláčil, jako zmocněnci,

– za Evropskou komisi: M. Escobar Gomez, L. Malferrari a I. Naglis, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generální advokátky, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 1 bodu 11 a čl. 8 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (Úř. věst. 1998, L 204, s. 37; Zvl. vyd. 13/20, s. 337) ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 ze dne 25. října 2012 (Úř. věst. 2012, L 316, s. 12) (dále jen „směrnice 98/34“), jakož i článku 34 SFEU.

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společnostmi SIA „EUROPARK LATVIA“ (dále jen „Europark“) a SKIDATA GmbH (dále jen „SKIDATA“) na straně jedné a Valsts ieņēmumu dienests (státní daňová správa, Lotyšsko) na straně druhé ve věci rozhodnutí této daňové správy vyloučit ze své databáze zařízení pro automatickou platbu vyrobená společností Skidata.

Právní rámec

Unijní právo

Směrnice 98/34

3 Článek 1 směrnice 98/34 stanovil:

„Pro účely této směrnice se rozumí:

1. ‚výrobkem‘ každý průmyslově vyrobený výrobek a každý zemědělský produkt včetně produktů rybolovu;

[…]

3. ‚technickou specifikací' specifikace obsažená v dokumentu, který stanoví požadované charakteristiky výrobku jako jsou úrovně jakosti, ukazatele vlastností, bezpečnost nebo rozměry, včetně požadavků na výrobek, jako jsou obchodní název, terminologie, symboly, zkoušení a zkušební metody, balení, označování výrobků nebo jejich opatřování štítkem s jmenovitými údaji a postupy posuzování shody.

   […]

4. ‚jiným požadavkem' požadavek jiný než technická specifikace kladený na výrobek zejména z důvodu ochrany spotřebitelů nebo životního prostředí, který má vliv na jeho spotřební cyklus po jeho uvedení na trh, jako jsou podmínky použití, recyklace, opětovného používání nebo zneškodňování, pokud tyto podmínky mohou významně ovlivnit složení nebo charakter výrobku nebo jeho uvedení na trh;

5. ‚předpisem pro služby' požadavek obecného charakteru týkající se přístupu ke službám a jejich poskytování ve smyslu bodu 2, zejména ustanovení týkající se poskytovatele služeb, služeb samotných a příjemce služeb, s výjimkou předpisů, které se nezaměřují specificky na služby definované ve výše uvedeném bodu.

[…]

11. ‚technickým předpisem' technické specifikace a jiné požadavky nebo předpisy pro služby včetně příslušných správních předpisů, jejichž dodržování je při uvedení na trh, při poskytování služby, při usazování poskytovatele služeb nebo při používání v členském státě nebo na jeho větší části závazné *de iure* nebo *de facto*, jakož i právní a správní předpisy členských států zakazující výrobu, dovoz, prodej nebo používání určitého výrobku nebo zakazující poskytování nebo využívání určité služby nebo usazování poskytovatele služeb s výjimkou předpisů stanovených v článku 10.

    Technické předpisy *de facto* zahrnují:

    – právní nebo správní předpisy členského státu, které odkazují na technické specifikace nebo jiné požadavky nebo profesní pravidla nebo pravidla správné praxe, které samy obsahují odkaz na technické specifikace nebo na jiné požadavky nebo na předpisy pro služby, přičemž soulad s nimi předpokládá shodu s povinnostmi uloženými uvedenými právními nebo správními předpisy,

    – dobrovolné dohody, v nichž je smluvní stranou orgán veřejné moci a které ve veřejném zájmu stanoví shodu s technickými specifikacemi nebo s jinými požadavky nebo s předpisy pro služby s výjimkou specifikací pro nabídková řízení při zadávání veřejných zakázek,

    – technické specifikace nebo jiné požadavky nebo předpisy pro služby, které souvisejí s daňovými nebo finančními opatřeními ovlivňujícími spotřebu výrobků nebo služeb tím, že vyzývají ke shodě s těmito technickými specifikacemi nebo jinými požadavky nebo předpisy pro služby; to však neplatí pro technické specifikace nebo jiné požadavky nebo předpisy pro služby, které se týkají národních systémů sociálního zabezpečení.

      Jedná se o technické předpisy přijaté orgány, které členské státy jmenovaly a které jsou uvedeny v seznamu vypracovaném Komisí před 5. srpnem 1999 v rámci výboru uvedeného v článku 5.

Stejný postup se použije pro změnu tohoto seznamu;

12. ‚návrhem technického předpisu' znění technické specifikace nebo jiného požadavku nebo předpisu pro služby včetně správních předpisů, které je vypracováno se záměrem vydat tuto specifikaci nebo ji v konečném stadiu vydat jako technický předpis, které je ve stadiu přípravy, kdy ještě mohou být provedeny zásadní změny.

[…]"

4 Článek 8 odst. 1 první pododstavec této směrnice stanovil:

„S výhradou článku 10, členské státy sdělí neprodleně Komisi každý návrh technického předpisu s výjimkou případu, kdy takový předpis pouze přejímá úplné znění mezinárodní nebo evropské normy a kdy postačí informace o dotyčné normě; členské státy současně Komisi sdělí důvody, pro které je nezbytné takový technický předpis přijmout, pokud již nebyly uvedeny v samotném návrhu."

Směrnice (EU) 2015/1535

5 Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (Úř. věst. 2015, L 241, s. 1) zrušila a nahradila od 7. října 2015 směrnici 98/34.

6 Článek 1 odst. 1 směrnice 2015/1535 stanoví:

„Pro účely této směrnice se rozumí:

a) ‚výrobkem' každý průmyslově vyrobený výrobek a každý zemědělský produkt včetně produktů rybolovu;

[…]

c) ‚technickou specifikací' specifikace obsažená v dokumentu, který stanoví požadované charakteristiky výrobku, jako jsou úrovně jakosti, ukazatele vlastností, bezpečnost nebo rozměry, včetně požadavků na výrobek, jako jsou obchodní název, terminologie, symboly, zkoušení a zkušební metody, balení a označování výrobků a postupy posuzování shody.

[…]

d) ‚jinými požadavky' požadavek jiný než technická specifikace kladený na výrobek zejména z důvodu ochrany spotřebitelů nebo životního prostředí, který má vliv na jeho spotřební cyklus po jeho uvedení na trh, jako jsou podmínky použití, recyklace, opětovného používání nebo zneškodňování, pokud tyto podmínky mohou významně ovlivnit složení nebo povahu výrobku nebo jeho uvádění na trh;

e) ‚předpisem pro služby' obecný požadavek týkající se přístupu ke službám a jejich poskytování ve smyslu písmene b), zejména ustanovení týkající se poskytovatele služeb, služeb samotných a příjemce služeb, s výjimkou předpisů, které se nezaměřují specificky na služby definované v uvedeném písmenu.

[…]

f) ‚technickým předpisem' technické specifikace a jiné požadavky nebo předpisy pro služby včetně příslušných správních předpisů, jejichž dodržování je při uvedení na trh, při poskytování služby, při usazování poskytovatele služeb nebo při používání v členském státě nebo na jeho větší části závazné *de iure* nebo *de facto*, jakož i právní a správní předpisy členských států zakazující výrobu, dovoz, prodej nebo používání určitého výrobku nebo zakazující poskytování nebo využívání určité služby nebo usazování poskytovatele služeb, s výjimkou předpisů stanovených v článku 7.

   Technické předpisy *de facto* zahrnují:
   i) právní nebo správní předpisy členského státu, které odkazují buď na technické specifikace, jiné požadavky nebo předpisy pro služby, nebo na profesní pravidla nebo pravidla správné praxe, které samy obsahují odkaz na technické specifikace, jiné požadavky nebo předpisy pro služby, přičemž soulad s nimi zakládá předpoklad shody s požadavky uloženými uvedenými právními nebo správními předpisy,
   ii) dobrovolné dohody, v nichž je smluvní stranou orgán veřejné moci a které ve veřejném zájmu stanoví shodu s technickými specifikacemi, jinými požadavky nebo předpisy pro služby, s výjimkou specifikací pro nabídková řízení při zadávání veřejných zakázek,
   iii) technické specifikace, jiné požadavky nebo předpisy pro služby, které souvisejí s daňovými nebo finančními opatřeními ovlivňujícími spotřebu výrobků nebo služeb tím, že vyzývají ke shodě s těmito technickými specifikacemi, jinými požadavky nebo předpisy pro služby; to však neplatí pro technické specifikace, jiné požadavky nebo předpisy pro služby, které se týkají národních systémů sociálního zabezpečení.

Patří sem technické předpisy přijaté orgány určenými členskými státy a uvedenými na seznamu vypracovaném a případně aktualizovaném Komisí ve výboru uvedeném v článku 2. |

Stejný postup se použije pro změnu tohoto seznamu;

g) ‚návrhem technického předpisu' znění technické specifikace, jiného požadavku nebo předpisu pro služby včetně správních předpisů, které je vypracováno se záměrem vydat tuto specifikaci, jiný požadavek nebo předpis pro služby, nebo je v konečném stadiu nechat vydat jako technický předpis a které je ve stadiu přípravy, kdy ještě mohou být provedeny zásadní změny.

[…]"

7 Článek 5 odst. 1 první pododstavec této směrnice stanoví:

„S výhradou článku 7 sdělí členské státy neprodleně Komisi každý návrh technického předpisu s výjimkou případu, kdy se jedná pouze o úplné převzetí mezinárodní nebo evropské normy, a kdy postačí informace o dotyčné normě; členské státy současně Komisi sdělí důvody, pro které je nezbytné takový technický předpis přijmout, pokud již nebyly uvedeny v samotném návrhu."

Lotyšské právo

Zákon o daních a poplatcích

8 Článek 28[1] odst. 4[1] Likums Par nodokļiem un nodevām (zákon o daních a poplatcích) stanoví:

Osoby povinné k dani mohou používat elektronická zařízení a přístroje, jež splňují technické požadavky použitelné na elektronické přístroje a zařízení pro registraci daní a jiných poplatků a u nichž bylo provedeno posouzení shody. Správu elektronických přístrojů a zařízení může vykonávat poskytovatel správcovských služeb, u něhož bylo provedeno posouzení shody v souladu s právními předpisy.“

Nařízení o užívání

9 Článek 121[4] bod 4 Ministru kabineta noteikumi Nr.º 96 „Nodokļu un citu maksājumureģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtība“ (nařízení Rady ministrů č. 96 o pravidlech používání elektronických zařízení a přístrojů pro registraci daní a jiných poplatků) ze dne 11. února 2014 (dále jen „nařízení o užívání“) stanoví:

„Pro účely provedení posuzování shody vzorů registračních pokladen, hybridních registračních pokladen, pokladních systémů a specializovaných zařízení a přístrojů, jakož i jejich modifikací a verzí jejich softwaru, předloží poskytovatel služeb údržby orgánu technickou dokumentaci v jazyce výrobce a přiloží k ní notářsky ověřený překlad v národním jazyce. Tato technická dokumentace obsahuje: zdrojový kód (informatické pokyny čitelné lidským okem, které vypracoval programátor) a spouštěcí kód (soubor symbolů, který je pro počítač příkazem k provedení programu nastaveného programátorem) registrovaného softwaru a modulu fiskální paměti.“

10 Článek 121[5] tohoto nařízení o užívání stanoví:

„Ve lhůtě šesti měsíců od přijetí dokumentů, na něž odkazuje článek 121[4] tohoto nařízení, předá subjekt pro posuzování shody poskytovateli služeb údržby prohlášení o shodě vzoru registrační pokladny, hybridní registrační pokladny, pokladního systému a specializovaného zařízení nebo přístroje, jakož i jejich modifikací a verzí jejich softwaru, s technickými požadavky použitelnými na elektronická zařízení a přístroje pro registraci daní a jiných poplatků […], nebo mu oznámí, že takové prohlášení o shodě nevydá.“

11 Podle čl. 129[4] bodu 6 uvedeného nařízení o užívání platí, že:

„V okamžiku, kdy se do jednotné databáze (rejstříku) státní daňové správy zapíše vzor nebo modifikace registrační pokladny, hybridní registrační pokladny, pokladního systému a specializovaného zařízení nebo přístroje, jejichž správu provádí poskytovatel služeb údržby, tento poskytovatel bez ohledu na to, zda se jedná o výrobce daného přístroje nebo zařízení nebo o autorizovaného zástupce výrobce, předá do dvaceti čtyř hodin zdrojový kód registrovaného softwaru státní daňové správě, pokud jej o to požádá.“

12 Článek 129[17] odst. 1 bod 1.2.2 nařízení o užívání stanoví:

„Státní daňová správa vyloučí z jednotné databáze (rejstříku): registrační pokladny, hybridní registrační pokladny, pokladní systémy a specializovaná zařízení nebo přístroje zapsané jménem uživatele: [pokud] nebyly splněny podmínky stanovené právními předpisy, co se týče technických

požadavků použitelných na elektronická zařízení a přístroje pro registraci daní a jiných poplatků. Toto vyloučení z jednotné databáze (rejstříku) oznámí státní daňová správa uživateli ve lhůtě 15 pracovních dnů.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

13 Europark je lotyšská obchodní společnost, která poskytuje parkovací služby v oblasti dopravy. Skidata je rakouská obchodní společnost, která v Rakousku vyrábí zařízení pro automatickou platbu a vyváží je do 25 členských států, včetně Lotyšska.

14 Ve dnech 30. června a 27. listopadu 2015 pořídila Europark od společnosti Skidata osm zařízení pro automatickou platbu, která státní daňová správa jako taková zaregistrovala ve své databázi v období od 8. října do 30. prosince 2015.

15 Dopisem ze dne 16. května 2022 informovala „SIA Ernst & Young Baltic“, subjekt pro posuzování shody s daňovými technickými požadavky pokladen a automatických zařízení, státní daňovou správu, že odmítla vydat prohlášení o shodě týkající se těchto osmi zařízení z důvodu, že jí SIA „19 points“, poskytovatel služeb údržby, nesdělila údaje stanovené v čl. 121^4 bodě 4 nařízení o užívání, a sice zdrojový kód a spouštěcí kód registrovaného softwaru uvedených zařízení.

16 V důsledku toho je tento správní orgán rozhodnutím ze dne 2. září 2022 vyloučil ze své databáze.

17 Europark a Skidata tedy podaly žalobu na zrušení tohoto rozhodnutí k administratīvā rajona tiesa, Rīgas tiesu nams (okresní správní soud v Rize, Lotyšsko), který je předkládajícím soudem. Tvrdí, že nařízení o užívání ukládá povinnost sdělit zdrojový kód a spouštěcí kód registrovaného softwaru a představují technický požadavek, který měl být sdělen Komisi v souladu s požadavky směrnice 2015/1535.

18 Kromě toho uvádějí, že Europark jakožto nabyvatelka užívacího práva k softwaru nemůže z vlastní iniciativy legálně získat a zpřístupnit zdrojový kód softwaru bez souhlasu jeho výrobce společnosti Skidata, jelikož tento kód patří tomuto výrobci a vztahuje se na něj obchodní tajemství. Povinnost poskytnout zdrojový kód by tak představovala nepřiměřený zásah do práva duševního vlastnictví výrobce.

19 V této souvislosti předkládající soud zaprvé uvádí, že zařízení pro automatickou platbu dotčená ve věci v původním řízení jsou „výrobky“ ve smyslu čl. 1 bodu 1 směrnice 98/34. Klade si tudíž otázku, zda povinnost poskytnut zdrojový kód registrovaného softwaru těchto zařízení spadá pod pojem „technický předpis“ ve smyslu čl. 1 bodu 11 této směrnice, který rozlišuje čtyři kategorie opatření. V případě kladné odpovědi si klade otázku, do jaké kategorie by taková povinnost měla být zařazena.

20 Podle předkládajícího soudu by tato povinnost mohla spadat do tří z těchto kategorií, a tudíž by mohla být kvalifikována buď jako „technická specifikace“ ve smyslu čl. 1 bodu 3 směrnice 98/34, nebo jako „jiný požadavek“ ve smyslu čl. 1 bodu 4 této směrnice, anebo jako předpisy „zakazující výrobu, dovoz, prodej nebo používání určitého výrobku“ uvedené v čl. 1 bodě 11 uvedené směrnice.

21 Zadruhé si předkládající soud klade otázku, zda lze povinnost poskytnout zdrojový kód registrovaného softwaru subjektu pro posuzování shody považovat za opatření s účinkem rovnocenným množstevnímu omezení dovozu ve smyslu článku 34 SFEU.

22 Má za to, že tato povinnost sleduje legitimní cíl tím, že umožňuje státní daňové správě ujistit se o správnosti záznamů a zabránit jakémukoliv neregistrování plateb nebo neodvádění daní. Předkládající soud si však klade otázku, zda je taková povinnost nezbytná k dosažení tohoto cíle. Zdůrazňuje totiž, že Skidata poskytuje v jiných členských státech pro účely provedení příslušných posouzení rozhraní pro programování aplikací takových automatických zařízení, jako jsou zařízení dotčená v původním řízení, umožňující subjektu pro posuzování shody s daňovými požadavky získat všechny nezbytné informace o platbách. Kromě toho předkládající soud uvádí, že Skidata rovněž souhlasila s poskytnutím části zdrojového kódu týkající se registrace plateb a daní pro účely posouzení shody. Subjekt pro posuzování shody dotčený ve věci v původním řízení však tento návrh neschválil a nadále vyžaduje sdělení úplného zdrojového kódu.

23 V tomto ohledu má předkládající soud za to, že i když povinnost stanovená vnitrostátní právní úpravou dotčenou ve věci v původním řízení nezakazuje uvádění zařízení pro automatickou platbu na lotyšský trh, ukládá výrobci těchto zařízení dvojí zátěž, jelikož tato zařízení musí být v souladu jak s pravidly země výroby, tak s pravidly země uvedení na trh. Podle předkládajícího soudu tedy taková povinnost může činit dovoz uvedených zařízení obtížnějším a nákladnějším, takže by mohla odradit dotčené subjekty od jejich uvádění na trh v Lotyšsku.

24 Za těchto podmínek se administratīvā rajona tiesa, Rīgas tiesu nams (okresní správní soud v Rize) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Musí být čl. 1 bod 11 směrnice 98/34 vykládán v tom smyslu, že ustanovení, které ukládá poskytovateli služeb údržby povinnost poskytnout zdrojový kód registrovaného softwaru subjektu pro posuzování shody, spadá pod ‚technické předpisy', jejichž návrhy musí být sděleny Komisi podle čl. 8 odst. 1 této směrnice?

2) Musí být článek 34 SFEU vykládán v tom smyslu, že je třeba povinnost týkající se poskytnutí zdrojového kódu registrovaného softwaru orgánu pro posuzování shody považovat za opatření s účinkem rovnocenným množstevnímu omezení dovozu?

3) V případě kladné odpovědi na předchozí otázku, lze mít za to, že je toto opatření přiměřené ve vztahu k zajištění účinnosti daňového dohledu?“

K předběžným otázkám

K první otázce

25 Úvodem je třeba připomenout, že jak vyplývá z článků 10 a 11 směrnice 2015/1535, směrnice 98/34 byla zrušena s účinností od 7. října 2015, kdy vstoupila v platnost směrnice 2015/1535. Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že Europark nabyla některá z dotčených zařízení pro automatickou platbu dne 30. června 2015, zatímco ostatní zařízení byla nabyta po 7. říjnu 2015. Osm dotčených zařízení bylo zaregistrováno v databázi státní daňové správy a poté z ní po tomto datu vyloučeno. Z toho vyplývá, že jak ustanovení směrnice 98/34, tak ustanovení směrnice 2015/1535 jsou použitelná *ratione temporis* na skutkový stav v původním řízení.

26 Nicméně vzhledem k tomu, že ustanovení těchto směrnic relevantní pro věc dotčenou v původním řízení jsou formulována srovnatelným způsobem, je třeba se omezit na ustanovení směrnice 2015/1535.

27 Kromě toho je třeba poukázat na to, že předkládající soud svou první otázkou požádal Soudní dvůr o výklad čl. 1 bodu 11 směrnice 98/34 ve světle jejího čl. 8 odst. 1, podle kterého členské státy sdělí neprodleně Komisi každý návrh „technického předpisu“ ve smyslu čl. 1 bodu 11 této směrnice. V tomto ohledu je třeba připomenout, jak rovněž podotkl uvedený soud, že podle ustálené judikatury nesplnění povinnosti členského státu předem sdělit takový návrh činí dotyčný „technický předpis“ vůči jednotlivcům nepoužitelným (rozsudek ze dne 3. prosince 2020, Star Taxi App, C-62/19, EU:C:2020:980, bod 57 a citovaná judikatura).

28 Je tedy třeba mít za to, že podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 1 odst. 1 písm. f) směrnice 2015/1535 musí být vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní právní úprava, která ukládá poskytovateli služeb odpovědnému za údržbu zařízení pro automatickou platbu povinnost poskytnout subjektu pro posuzování shody těchto zařízení zdrojový kód jejich registrovaného softwaru, představuje „technický předpis“ ve smyslu tohoto ustanovení, který lze uplatnit vůči jednotlivcům pouze tehdy, pokud byl příslušný návrh právní úpravy předem sdělen Komisi v souladu s čl. 5 odst. 1 prvním pododstavcem směrnice 2015/1535.

29 Je třeba připomenout, že čl. 1 odst. 1 písm. f) směrnice 2015/1535 rozlišuje čtyři kategorie opatření, která mohou být považována za „technické předpisy“ ve smyslu této směrnice, a sice zaprvé „technické specifikace“, zadruhé „jiné požadavky“, zatřetí „předpisy pro služby“ a začtvrté „právní a správní předpisy členských států zakazující výrobu, dovoz, prodej nebo používání určitého výrobku“. První tři kategorie opatření jsou definovány v písmenech c) až e) tohoto čl. 1 odst. 1.

30 Za účelem odpovědi na položenou otázku je tedy třeba zkoumat, zda povinnost poskytnout subjektu pro posuzování shody zdrojový kód registrovaného softwaru v zařízeních pro automatickou platbu, jako je povinnost stanovená nařízením pro užívání, spadá do jedné z těchto čtyř kategorií technických předpisů.

31 Zaprvé je třeba upřesnit, že otázky předkládajícího soudu se netýkají služeb informační společnosti, tedy služeb poskytovaných na dálku, elektronicky a na individuální žádost příjemce, ale konkrétních výrobků a jejich používání, v projednávaném případě zařízení pro automatickou platbu. Není tedy třeba zkoumat, zda taková povinnost spadá do kategorie „předpis pro služby“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. e) směrnice 2015/1535.

32 Zadruhé je třeba ověřit, zda tato povinnost může spadat do kategorie „právní a správní předpisy členských států zakazující výrobu, dovoz, prodej nebo používání určitého výrobku“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. f) směrnice 2015/1535.

33 V projednávané věci, i když neposkytnutí zdrojového kódu registrovaného softwaru zařízení pro automatickou platbu subjektu pro posuzování shody vede k nemožnosti použít tato zařízení k registraci transakcí a plateb, nařízení o užívání dotčené ve věci v původním řízení, nezakazuje výrobu, dovoz, uvádění na trh nebo používání takových zařízení.

34 V důsledku toho povinnost poskytnout zdrojový kód registrovaného softwaru stanovená v nařízení o užívání dotčeném ve věci v původním řízení nemůže spadat do kategorie „právní a správní předpisy členských států zakazující výrobu, dovoz, prodej nebo používání určitého výrobku“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. f) směrnice 2015/1535.

35 Zatřetí, pokud jde o otázku, zda tato povinnost spadá pod pojem „technická specifikace“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. c) směrnice 2015/1535, je třeba připomenout, že tento pojem odkazuje na specifikace obsažené v dokumentu, který stanoví požadované charakteristiky výrobku, jako jsou úrovně jakosti, ukazatele vlastností, bezpečnost nebo rozměry, včetně požadavků na výrobek, jako jsou mimo jiné postupy posuzování shody.

36 Podle ustálené judikatury Soudního dvora platí, že pojem „technická specifikace“ předpokládá, že se vnitrostátní opatření vztahuje nezbytně na výrobek nebo jeho obal jako takové, a stanoví tudíž jednu z požadovaných charakteristik výrobku (rozsudek ze dne 24. listopadu 2022, Belplant, C-658/21, EU:C:2022:925, bod 24 a citovaná judikatura).

37 Soudní dvůr rovněž rozhodl, že vnitrostátní právní úprava, která podmiňuje uvádění výrobku na trh předchozím povolením, musí být kvalifikována jako „technický předpis“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. f) směrnice 2015/1535 (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. ledna 2002, Canal Satélite Digital, C-390/99, EU:C:2002:34, bod 46 a citovaná judikatura).

38 Ve věci v původním řízení se povinnost uložená poskytovateli služeb údržby na základě čl. 121^{4} bodu 4 nařízení o užívání poskytnout subjektu pro posuzování shody dotčených výrobků technickou dokumentaci týkající se těchto výrobků, která musí obsahovat zdrojový a spouštěcí kód registrovaného softwaru, vztahuje na výrobky jako takové. Konkrétně vnitrostátní právní úprava uvádí, že zdrojový kód představuje informatické pokyny čitelné lidským okem, které vypracoval programátor, a spouštěcí kód představuje soubor symbolů, který je pro počítač příkazem k provedení programu. Kromě toho tato právní úprava upřesňuje, že uvedená dokumentace musí být poskytnuta v národním jazyce výrobce spolu s ověřeným překladem do vnitrostátního jazyka. Je tedy třeba uvést, že vnitrostátní právní úprava dotčená ve věci v původním řízení se vztahuje na výrobek jako takový a ukládá poskytovatelům služeb údržby povinnost poskytnout technickou dokumentaci obsahující mimo jiné zdrojový a spouštěcí kód registrovaného softwaru, které musí být považovány za požadované a specifické vlastnosti všech zařízení pro automatickou platbu, protože nemohou být uloženy vůči výrobkům, které nemají zdrojový a spouštěcí kód registrovaného softwaru.

39 Kromě toho povinnost sdělit zdrojový a spouštěcí kód registrovaného softwaru je požadavkem, který se vztahuje na zařízení pro automatickou platbu v rámci postupu posuzování jejich shody s daňovými požadavky. V tomto ohledu musí být tyto kódy ověřeny během posouzení shody subjektem pro posuzování shody. V případě, že nedojde ke sdělení, nemohou zařízení pro automatickou platbu získat prohlášení o shodě nezbytné k jejich registraci v jednotné databázi státní daňové správy, což v zásadě brání jejich uvedení na trh v Lotyšsku. Konečně je třeba zdůraznit, že pravidla a požadavky postupu posuzování shody jsou stanoveny nařízením o užívání, které nebylo sděleno Komisi v souladu s čl. 5 odst. 1 prvním pododstavcem směrnice 2015/1535.

40 V důsledku toho taková vnitrostátní právní úprava, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, která ukládá poskytovateli služeb odpovědnému za údržbu zařízení pro automatickou platbu povinnost poskytnout subjektu pro posuzování shody těchto zařízení

technickou dokumentaci, která obsahuje mimo jiné zdrojový kód registrovaného softwaru, spadá pod pojem „technická specifikace“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. c) směrnice 2015/1535, a představuje tak „technický předpis“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. f) této směrnice.

41 Konečně začtvrté je třeba posoudit, zda povinnost poskytnout zdrojový kód registrovaného softwaru může být kvalifikována jako „technický předpis“ z důvodu, že patří do kategorie „jiné požadavky“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. d) směrnice 2015/1535. Podle tohoto ustanovení se tento pojem vztahuje na každý požadavek jiný než technická specifikace kladený na výrobek zejména z důvodu ochrany spotřebitelů nebo životního prostředí, který má vliv na jeho spotřební cyklus po jeho uvedení na trh, jako jsou podmínky použití, recyklace, opětovného používání nebo zneškodňování, pokud tyto podmínky mohou významně ovlivnit složení nebo povahu výrobku nebo jeho uvádění na trh.

42 Je třeba konstatovat, že jelikož tato povinnost spadá pod pojem „technická specifikace“, jak bylo konstatováno v bodě 40 tohoto rozsudku, nelze ji kvalifikovat jako „jiný požadavek“. V souladu s definicí tohoto pojmu uvedenou v předchozím bodě se totiž tento pojem nevztahuje na „technické specifikace“.

43 Pro úplnost je však třeba upřesnit, že Soudní dvůr rozhodl, že aby mohla být dotčená vnitrostátní opatření kvalifikována jako „jiný požadavek“, musí představovat „podmínky“, které mohou významně ovlivnit složení dotčeného výrobku, jeho charakter nebo jeho uvedení na trh (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 9. března 2023, Vapo Atlantic, C-604/21, EU:C:2023:175, bod 39 a citovaná judikatura).

44 V projednávané věci je třeba uvést, že taková vnitrostátní právní úprava, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, která ukládá poskytovatelům služeb pověřeným údržbou zařízení pro automatickou platbu povinnost poskytnout subjektu pro posuzování shody těchto zařízení zdrojový a spouštěcí kód registrovaného softwaru těchto zařízení za účelem získání prohlášení o shodě nezbytného pro registraci uvedených zařízení v jednotné databázi státní daňové správy, může ovlivnit uvádění těchto zařízení na trh. Nedodržení této povinnosti totiž může významně ovlivnit uvádění zařízení pro automatickou platbu na trh, jelikož hospodářské subjekty nejsou motivovány k jejich nákupu a tato zařízení ve skutečnosti nemohou být používána k určenému účelu. Dále je třeba připomenout, že povinnost poskytnout zdrojový a spouštěcí kód registrovaného softwaru dotčeného ve věci v původním řízení nemá za cíl ochranu spotřebitelů nebo životního prostředí, ale umožňuje státu dohlížet na dodržování povinností podat přiznání k dani a zaručit kontrolu platby daní, jak vyplývá z předkládacího rozhodnutí.

45 Takovou vnitrostátní právní úpravu, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, tedy nelze považovat za „jiný požadavek“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. d) směrnice 2015/1535.

46 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba na první otázku odpovědět tak, že čl. 1 odst. 1 písm. f) směrnice 2015/1535 musí být vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní právní úprava, která ukládá poskytovateli služeb odpovědnému za údržbu zařízení pro automatickou platbu povinnost poskytnout subjektu pro posuzování shody těchto zařízení zdrojový kód registrovaného softwaru těchto zařízení, představuje „technický předpis“ ve smyslu tohoto ustanovení, který lze uplatnit vůči jednotlivcům pouze tehdy, pokud byl příslušný návrh právní úpravy předem sdělen Komisi v souladu s čl. 5 odst. 1 prvním pododstavcem této směrnice.

Ke druhé a třetí otázce

47 Vzhledem k odpovědi na první otázku není důvodné odpovídat na druhou a třetí otázku.

K nákladům řízení

48 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (sedmý senát) rozhodl takto:

Článek 1 odst. 1 písm. f) směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti

musí být vykládán v tom smyslu, že

vnitrostátní právní úprava, která ukládá poskytovateli služeb odpovědnému za údržbu zařízení pro automatickou platbu povinnost poskytnout subjektu pro posuzování shody těchto zařízení zdrojový kód registrovaného softwaru těchto zařízení, představuje „technický předpis“ ve smyslu tohoto ustanovení, který lze uplatnit vůči jednotlivcům pouze tehdy, pokud byl příslušný návrh právní úpravy předem sdělen Evropské komisi v souladu s čl. 5 odst. 1 prvním pododstavcem této směrnice.

Podpisy